

Çok Uğraşmıyor Muyuz Dünyayı Yormaya

– Birsen İNAL · 06 Temmuz 2012

Çok uğraşmıyor muyuz dünyayı yormaya????

Neden böyle bir soruyla başladım ki sanki? Nedenim çok aslında. Az önce oturduğum yerde genzimin yandığını hissettim. Dumandı genzimi yakan. Merakla pencereye daldım, aman Allah'ım bu da ne? Her yer cayır cayır yanıyor. Tam da itfaiyeyi arayacaktım ki yangın değil de anız yakıldığının farkına vardım. Hemen camları sıkı sıkıya kapadım, sıcak ve duman canımı sıktı. Bu sıkıntıyla tv'yi açtım. Hay açmaz olaydım.

""Sinop'ta yoğun yağış nedeniyle Dikmen ilçesindeki Güzelceçay Köprüsü'nün yıkılması sonucu, Samsun-Sinop karayolu ulaşımına kapandı.

Elektrik direklerinin yıkıldığı ve birçok evin kullanılamaz hale geldiği Güzelceçay köyünün sakinlerinden Mehmet Kara, mağdur olduklarını söyleyerek, "Dün saat 14.00'ten beri sel var ama en büyüğü bu gece saat 03.00'te oldu ve her şeyi sildi süpürdü. Dünden beri evimize giremedik, böyle bir şeyi bekliyorduk" dedi.""

Öncelikle geçmiş olsun diyorum, can kaybı olmadığına sevindim ama selin neden beklendiğini de düşünmeden edemedim. Günümüzde çarpık kentleşme sonucu dere yataklarının gecekondulaşma bölgesi haline gelmesi, ağaçlandırılması, doldurulması veya nehir yataklarının değiştirilmesi sonucu her yıl ülkemizde büyük mal ve hatta can kayıplarına rastlanmaktadır. Diğer bir neden de ormanlık alanlardan ağaçların acımasızca kesilip tarım alanı açılmasıdır. Bu bölgelerde meyil varsa selle birlikte heyelan da meydana gelir ve bilançosuda çok ağır olur. Özellikle dağ eteklerindeki yerleşim yerleri için heyelan tehlikesi de yaratan bu seller oldukça tehlikeli olmaktadır...

Yok edilen orman dokusuyla birlikte, orman içinde barınan bir çok canlının da sonunu hazırlamış oluyoruz. Ülkemiz biyolojik çeşitlilik açısından çok zengin bir ülkedir. Ülkemizde tespit edilen 132 Memeli türü, 454 Kuş türü, 106 Sürüngen türü ve 345 balık türü bulunmaktadır. Diğer canlılarla birlikte bu sayı 20 bin civarındadır. Bu hayvanların bir çoğu ya ormanda yaşamakta yada ormanla ilişkilidir. Ormanlar yaban hayatının ev sahibidir. Evlerini başlarına yıkararak ekolojik dengeyi alt üst etmeye hakkımız var mıdır? Elbette ki yoktur. İşte"" Ev yıkanın evi olmaz..." misali, çok acı da olsa doğa yok ettiğimiz canlıların öcünü bizden bir şekilde alıyor...

Sıcaklarla boğuştuğumuz bu günlerde bir de sözüm ona çiftçi olacakların bilinçsizce çıkardıkları tarla yangını, anız yakımı. Kendilerince geçerli gerekçeleri var. Yüz yıllardır süre gelen çiftçilik geleneğiyle de

oyuyoruz anız yakarak... Anız yakmalarının en başta gelen nedeni anızlı tarlalarda ekimin güç olması, anızların toprak arasında kalarak tohumları örtülmesini engellemeleri ve mibzer gözlerinin tıkanmasına sebep olmasıdır. Bir diğer neden de yabancı ot ve hastalık-zararlılarla mücadele etmeleridir. İyi de anız yakmanın zararlarının yararlarından daha çok ve telafisi oldukça zor sonuçlarını hiç mi düşünmesiniz???? Yakılan anızla birlikte geri dönüşümü olmayan organik maddeleri geri getirebilir midiniz??? Tonlarca gübreyle bile karşılayabilemeyeceğiniz organik maddeleri telef etme yetkisini DOĞA SİZE VERDİ Mİ Kİ??? Bana hormon yüklemeye yetkisini size verdim mi ki??? Anız yaktığınızda toprak yüzeyinde bulunan pek çok yararlı mikroorganizma ile birlikte doğanın dengesinin bir parçası olan pek çok canlıyı da yok etme ÜSTÜNÜZE VAZİFE Mİ??? Ve zararı hemen anlaşılamayan ama ileriki yıllarda telafisi mümkün olmayan zararları ödeme için SENEDİNİZ VAR MI???

Yeter artık!!!! Oyyun bozanlık yapmayalım, bu denli yormayalım bu güzelim ve cömert dünyamızı. Dünya yorulup sobelense bizi bir gün, oyunumuz kötü ve acı bir sobelemeye son bulur. İşte seller, heyelanlar, depremler, kanserler ve saymatacağım kadar SOBELENMELER.... İstiyor muyuz bu sonu??? Elbette ki hayır...

Madem cevabımız hayır, o halde kıymayalım güneşimize, bulutlarımıza, mavi gökyüzümüze ve geçmişten günümüze uzanan mor-yeşil dağlarımıza, çiçeklerle bezeli yaylalarımıza, kuş sesleriyle şen ormanlarımıza, balıklara yuva mavi denizlerimize... Geçmişten kalan bu güzellikler ve biz insanlar... Nasıl da yetinemiyoruz ne kadarına da sahip olsak. Bu dünyanın hakimi olmak istiyoruz kazık çakmışcasına... Güzel ve yaşanılabilir dünyamızı sosyolojik, psikolojik çıkarlarımız kimi zaman da egolarımız yüzünden acımasızca yormaya çalışıyoruz. Tüm zamanımızı vererek yorulmadan sadece yıkmaya çalışıyoruz...

Durun derim, yetti artık!!! Bir bakalım acımasızca yordığımız dünyanın aynadaki yansımasına. Vah vah yazık olmuş!!! Şu görüntüye bakalım... Kolları direngenliğini yitirmiş, iki yana düşmüş, çökük yanaklarında üvezler dolaşır... Farkına varmadınız mı? Aysız gece gibi zifiri karanlıklar oluşmuş gözlerinin altında. Yalvarırcasına bakan gözlerinin ağlamaktan kurumuş pınarlarından akamaz artık çocuk masumluğundaki gözyaşları... Kurumuş çöle dönmüş. Boşuna aramayın ne yaylada çiçeği ne çölde kaktüsü, ne de ormanda tavşanı, dağda ceylanı, ovada kekligi....Çok uğraş verdik yormaya dünyayı. Dünyamız yorgunluktan yatak mahkumu bir hasta....Nasıl hasta olmasın ki? Ne verdik ki acıdan başka. Hasta bizim hastamız, doktoru da, ilacı da biz... Bu günden tezi yok tedaviye başlayalım...Kesmeyelim, yakmayalım, canlılara kıymayalım. Oyun bozanlık yapmayalım, SOBELENDİK BİR KERE, İKİNCİ SOBEYE İZİN VERMEYELİM??? Yakılan anıza sitemimle başladım, sobelemeye bitirdim...

Birsen İNAL 04.07.2012 Diyarbakır